

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

II. Ei synodo occasionem dedit causa Athanasij in synodo Tyria & Antiochena damnati. Attamen Iulius Episcopus Romanus eum in suam communionem recepit, spreta orientalium intercessione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15617

I. X. Perturbatus est ordo canonum Sardicenfium. X. Canon tertius Epifcopo Romano tribuit jus discernendi revisionem, aut eam denegandi. Quartus verò prohibet ne quis ordinetur in loco dejecti, donec apud apoftolicam fedem determinatum fuerit an revisio concedenda fit. Sed non precipit fupersedendum effe interim de pofitione.

XI. Sepsimus edicit ut fi revisio concedenda fit, Epifcopus Romanus det iudices ex vicina provincia, qui caufam retrahent cum primis iudicibus. Tum poffe illum mittere Legatum qui fynodo prafideat.

XII. Interpretes Graci non ceperunt fenfum horum canonum. Contendunt enim licere Epifcopo damnato rurfum appellare à iudicio Epifcoporum quos Pontifex Romanus delegaverit, quod falsum est. Reftum hoc loco vidit Hincmarus.

XIII. Leges civiles prohibent ne iudex appellationis caufam remittat in provincias, quod fraudi fuit Balsamoni; cum non intelligeret in Concilio Sardicenfis non agi de appellatione, fed tantum de revocatione. Explicantur ambages Balsamoni.

XIV. Explicatio canonum Sardicenfium propofita ab auctore, petita est ex Hincmaro in epiftola ad Ioannem octavum nomine Caroli Calvi fcripta.

XV. Canon Sardicenfis non vetat quin damnatus poffit etiam implorare auxilium Principis.

XVI. Indicatur difcrimen auctoritatis imperatoria & eius que tributa est Epifcopo Romano in Concilio Sardicenfis.

XVII. Referuntur ipfa verba canonum Sardicenfium.

I. CANONE itaque Nicæno firmata est, uti diximus, fuprema fynodo: rum provincialium auctoritas in ferendis iudiciis: quæ temperata fuit refcriptis Principum, qui revisiones caufarum fieri precipiebant. Hinc novæ regulæ data occasio, quam Sardicenfis Concilium condidit anno trecentefimo quadragesimo feptimo, qua transfufa est in Epifcopum Romanum potestas illa quæ Imperatoribus competeat concedendi revisiones hujuscemodi; eo tamen adhibito temperamento quod infra adnotabitur in explicatione canonum hujus Concilij, postquam ejus celebrandi caufas exposuero.

II. Ei occasionem fubministravit caufa sancti Athanasij Epifcopi Alexandrini. Quippe eum Epifcopi orientales, qui factionis erant Eusebij Nicomedienfis Epifcopi, vel quos artificis ille fuis incautos decipiebat, in fynodis Tyria & Antiochena damnaverant. Contra, Iulius Epifcopus Romanus in fynodo Romana, quæ ex Epifcopis Italiæ constabat, Athanasium recepit in communionem suam, in fuperhabita interceffione orientalium, qui Romam miserunt decretum damnationis adversus Athanasium decreta. Hæc ergo, ut dixi, occasio fuit celebrandi Concilij.

III. Nam Imperatores Constantius & Constans, cupientes extinguere schisma ea

occasione emergens, literis fuis Concilium convocarunt apud Sardicam; quæ Illyrici civitas erat, in Imperio occidentali fita, & in confinio Thraciæ, quæ ad Imperium Orientis pertinebat. Convocatum illud fuit ex magnis provinciis utriusque Imperij: fed numerus Epifcoporum coërcitus est ad octoginta ex unoquoque Imperio. Cum orientales Sardicam conveniffent, occidentales fe conjungere noluerunt, neque cum eis corpus Concilij conftituere, probabili in fpeciem argumento. Declararunt enim ferre fe non poffe ut Athanasium & Marcellum Ancyranum communionem fua publicè honeftarent occidentales, quòd de retrahenda eorum excommunicatione ageretur, deque eorum de pofitione à fuperioribus fynodis decreta; cujus iudicij executio retardari non poterat eo prætextu quòd Concilium Romanum eufdem Epifcopos in fuam communionem fufceperiffent, cum ea ipfi auctoritas non compereret. Nos enim omnino illis communicare nolimus, nifi eos quos damnavimus projeciffent, & dignum honorem Concilio Orientis tribuerent, inquit illi in fua epiftola fynodica. Quoniam verò occidentales eis morem in hac parte gerere recufabant, arrepta est protinus ab orientalibus occasio divortij, quòd probè intelligerent fieri non poffe quin calumniæ Athanasio impactæ detegerentur; ideòque noctu auferunt in Thraciæ urbem Philippopolim. Illic actiones Concilij fui continuarunt, fub nomine Concilij Sardicenfis, adversus occidentales, quemadmodum ifti Sardicæ, quòd fynodus convocata fuerat, eam continuarunt adversus auctores factionis orientalium.

IV. Conftabat fynodus illa Sardicenfis ex octuaginta Epifcopis Occidentis, ac præterea ex aliquot Eusebianis, qui agnoscetes dolos & malam fidem fociorum fuorum, feceffione ab eis facta, legitimo conventui adhaferunt. Hæc ergo fynodus, quæ Sardicæ conftitit, Athanasium & Marcellum fedibus fuis reftitui juffit. Reftitutionem autem illam fcriptis quaquaverfum fynodicis epiftolis fignificavit Imperatoribus, Iulio Epifcopo Romano, Ecclefiæ Alexandrinæ, & univerfis Epifcopis Ecclefiæ catholicæ. Constantius, à fratre fuo Conftante & à Legatis veri Concilij Sardicenfis rogatus, refcripto juffit ut Athanasius aliique Epifcopi qui dejecti fuerant, fedibus fuis reftituerentur. Ac licèt Conftans factione Magnentij tyranni tum occifus fuiffet, Conftantius, tamen in inimicis Athanasij aperte faveret, Epifcopos tamen fedibus fuis reddi procuravit. Interim dum hæc agebantur,